

တရားရုံးချုပ်၊ ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ်ဦးသိန်းစိုး၊
တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသောဒေါက်တာတင်အောင်အေးနှင့်
ဦးတင်အေးတို့ရှေ့တွင်

မဝင်းဝင်းမာ ပါ ၃

နှင့်

မစုစုခိုင် ပါ ၆ *

မြန်မာ့လေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ မိဘကျန်ရစ်သော အမွေတွင်
သားသမီးအား အမွေခံအဖြစ်မှ မဖယ်ထုတ်နိုင်ခြင်း။
မိဘအမွေဆက်ခံခွင့် ဆုံးရှုံးနိုင်သည့် အခြေအနေများ
မရှိလျှင် အမွေရထိုက်ခွင့်ရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။မြန်မာ့လေ့ထုံးတမ်းဥပဒေတွင် မိဘ၏ အမွေ၌
သားသမီးအား အမွေခံအဖြစ်မှ မဖယ်ထုတ်နိုင်ပေ။ သို့ရာတွင်
သားသမီးသည် သူတစ်ပါးအား မွေးစားရန် ပေးအပ်ခံရခြင်း၊
မိဘများကွာရှင်းပြတ်စဲကြပြီးနောက် သားသမီးဖြစ်သူသည်
မိဘတစ်ဦးနှင့်အတူ နေထိုင်ပြီး ကျန်တစ်ဦးအား သားသမီးတို့၏
ပြုရာသော ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်များကို ဆက်လက်မပြုစုခြင်း၊
သားသမီးတို့၏ ကျင့်ဝတ်ပျက်ပြားခြင်း၊ မိဘအား ရန်သူသဖွယ်
ပြုမှုဆက်ဆံခြင်း စသည့်အကြောင်းများကြောင့် မိဘအမွေ ဆက်ခံခွင့်
ဆုံးရှုံးနိုင်သည်။

* ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၅၃
+ ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၅၁၂ တွင် ချမှတ်သော
၂၄-၁၂-၂၀၀၄ ရက်စွဲပါ တရားရုံးချုပ်(ရန်ကုန်)၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကိုအယူခံမှု

တရားရုံးချုပ်က သမီးအရင်းဖြစ်သူ မင်းဝင်းမာသည် ဖခင်နှင့် အတူမနေသည့်ပြင် သားသမီးတို့ပြုဖွယ်သော ဝတ္တရားများကို ပြုစုခဲ့ခြင်းမရှိ၍ အမွေဆက်ခံခွင့်မရှိဟု ကောက်ယူသုံးသပ်ခြင်းသည် မှန်ကန်ခြင်းမရှိပေ။

- အယူခံတရားလိုများအတွက် - ဦးခင်အောင်
(တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ)
- အယူခံတရားပြိုင်များအတွက် - ၁။ အတွက် ဦးမြင့်သိန်း
(တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ)
၂ မှ ၆) ကိုယ်တိုင် (မလာ)

မွန်ပြည်နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂ တွင် တရားလို မစုစုခိုင်က တရားပြိုင်ဦးထွန်းသိန်းပါ-၈ ဦး အပေါ် ၎င်းသည် ကွယ်လွန်သူ ဦးသောင်းရွှေ၊ ဒေါ်သင်းကြူ တို့၏ တစ်ဦးတည်းသော အပတိဌသမီးဖြစ်ကြောင်း၊ မြွက်ဟကြေညာ၍ ဦးသောင်းရွှေ၏ အမွေပုံပစ္စည်းကို စီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရာ မွန်ပြည်နယ်တရားရုံးက မစုစုခိုင်သည် ဦးသောင်းရွှေ၊ ဒေါ်သင်းကြူတို့၏ အပတိဌသမီးဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာ၍ အမွေပစ္စည်း၏ ထက်ဝက်ရထိုက်ကြောင်း ဒီကရီချမှတ်သည်။ ပြည်နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို မင်းဝင်းမာ၊ ဦးထွန်းသိန်းနှင့် ဦးညွန့်သိန်းတို့က ကျေနပ်မှုမရှိသဖြင့် တရားရုံးချုပ်တွင် ၂၀၀၄ခုနှစ်၊ တရားမ ပထမ အယူခံမှုအမှတ် ၅၀၂ အရ အယူခံဝင်ရောက်ရာ မအောင်မြင် သဖြင့် ၂၀၀၀ပြည့်နှစ် တရားစီရင်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၇ အရ တရားရုံးချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပြန်လည်စစ်ဆေးစီရင်ပေးရန် လျှောက်ထားသည့်အခါ တရားရုံးချုပ် အထူးခုံရုံးက အောက်ဖော်ပြပါ ပြဿနာကို အထူးအယူခံခုံရုံးဖြင့် ကြားနာရန်အတွက် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“ မိဘနှစ်ပါး ကွာရှင်းပြတ်စဲချိန်တွင် မဝင်းဝင်းမာသည် အဖွား ဖြစ်သူ ဒေါ်ကျင်ထွေး(ဘခင် ဦးသောင်းရွှေ၏မိခင်)နှင့်အတူ နေထိုင်ခဲ့ပြီး ဘခင် ဦးသောင်းရွှေအပေါ် သွားနုတ္တသမီးအဖြစ် ပြုမူဆက်ဆံသော အထောက်အထားတင်ပြနိုင်ခြင်း မရှိ သည်မှာ ထင်ရှားပေါ်ပေါက်ပါလျက် အပတိဌသမီး မစုစုခိုင် သာလျှင် ဦးသောင်းရွှေ ကျန်ရစ်သော အမွေပစ္စည်း၏ ထက်ဝက်(၁/၂)ကို ရထိုက်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခြင်းမှာ မှန်ကန်ခြင်း ရှိမရှိ။ ”

အဆိုလွှာအရ တရားလို မစုစုခိုင် က ၎င်း၏ မိဘအရင်းများ မှာ ရေးမြို့နယ်၊ လမိုင်းကျေးရွာတွင် နေထိုင်သော ဦးစိုးသိန်းနှင့် ဒေါ်အေးမြင့် တို့ဖြစ်ကြောင်း၊ ၁၉၈၀ခုနှစ်၊ ၎င်း ၂-နှစ်သမီးအရွယ် တွင် ဖခင်၏အစ်မ ဒေါ်သင်းကြူနှင့် ခင်ပွန်းဦးသောင်းရွှေတို့က တရားလိုအား အမွေစားအမွေခံမွေးစားရန် တောင်းဆိုရာ တရားလို၏မိဘများက သဘောတူခဲ့ကြောင်း၊ ထိုအချိန်မှစ၍ မွေးစားမိဘ ဦးသောင်းရွှေ၊ ဒေါ်သင်းကြူ တို့နှင့်အတူနေထိုင်ပြီး ကျွေးမွေးပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့ကြောင်း၊ မွေးစားမိဘနှစ်ပါးသည် မိမိလက်ပေါ်တွင် ကွယ်လွန်ပြီး အသုဘကိစ္စ အပါအဝင်လှူဒါန်းမှု ကိစ္စများကိုလည်း အကုန်အကျခံ ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်း၊ မွေးစားဘခင် ဦးသောင်းရွှေသည် မွေးစားမိခင် ဒေါ်သင်းကြူနှင့် လက်မထပ်မီ ပထမဇနီး ဒေါ်ရင်မြနှင့် ပေါင်းသင်းစဉ် အမှတ်(၈)တရားပြိုင် မဝင်းဝင်းမာကို မွေးဖွားခဲ့ကြောင်း၊ လွန်ခဲ့သော အနှစ် ၃၀ကျော်က ဦးသောင်းရွှေ နှင့် ဒေါ်ရင်မြ တို့ကွာရှင်းသည့်အခါ မဝင်းဝင်းမာသည် ဖခင် နှင့်အတူမနေဘဲ မိခင်နောက်သို့ လိုက်ပါသွားခဲ့ကြောင်း၊ ဖခင် ကွယ်လွန်သည်အထိ ကျွေးမွေးပြုစုစောင့်ရှောက်ခြင်းလည်း မရှိကြောင်း၊ ၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် ဦးသောင်းရွှေ၏ မိခင်ဒေါ်ကျင်ထွေး ကျန်ရစ်သောပစ္စည်းများကို စီမံခန့်ခွဲရာ ဦးသောင်းရွှေသည်

သံဖြူဇရပ်မြို့၊ ကျောင်းပိုင်းရပ်၊ ဗိုလ်နေဝင်း လမ်းရှိ တိုက်ခန်းနှင့် ဖွားအုန်းစိန်လမ်းရှိ အိမ်ရာမြေတစ်ကွက်၊ ဆိုက်ကားနှစ်စီးတို့ကို ရရှိခဲ့ကြောင်း၊ ဦးသောင်းရွှေသည် ၂၇-၈-၂၀၀၁ ရက်နေ့တွင် လည်းကောင်း၊ ဒေါ်သင်းကြူသည် ၁၃-၄-၂၀၀၁ ရက်နေ့တွင် လည်းကောင်း၊ ကွယ်လွန်ကြရာ တရားလိုသည် အပတိဌသမီး အနေဖြင့် ဦးသောင်းရွှေ ကျန်ရစ်သော အမွေပစ္စည်းတွင် ဦးသောင်းရွှေ ၏ ညီအစ်ကိုမောင်နှမများနှင့် တစ်ဝက်စီ ခံစားခွင့်ရှိကြောင်း အဆိုပြုသည်။

အမှတ်(၁) (၂) တရားပြိုင်တို့က တရားလိုသည် ဒေါ်သင်းကြူ ၏ တူမဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်း၏ မိဘများရပ်ဝေးတွင် အလုပ်လုပ်ကိုင် နေ၍ ဒေါ်သင်းကြူတို့က ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ထားခြင်းသာဖြစ်ပြီး အမွေစား အမွေခံမွေးစားခြင်းမဟုတ်ကြောင်း၊ မင်းဝင်းမာသည် မိခင်နှင့်အတူ လိုက်ပါနေသူမဟုတ်ဘဲ ဖခင်ဦးသောင်းရွှေအား သားသမီးတို့ ဝတ္တရားနှင့်အညီ ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့ကြောင်း၊ ၎င်းတစ်ဦး တည်းသာ ဦးသောင်းရွှေ၏ သမီးအရင်းဖြစ်သည့် အတွက် ဦးသောင်းရွှေ ကျန်ရစ်သည့် အမွေပစ္စည်းများကို ဆက်ခံရရှိမည် ဖြစ်ကြောင်း ချေပသည်။

အမှတ်(၈) တရားပြိုင် မင်းဝင်းမာက တရားလိုသည် ဦးသောင်းရွှေ ဒေါ်သင်းကြူတို့၏ အမွေစားအမွေခံ သမီးမဟုတ် ကြောင်း၊ ဦးသောင်းရွှေကို ပြုစုစောင့်ရှောက်သည်ဆိုခြင်းမှာလည်း မဟုတ်မမှန်ကြောင်း၊ တရားလိုသည် ဦးသောင်းရွှေ ကျန်ရစ်သော အမွေပစ္စည်းတွင် အမွေဆက်ခံပိုင်ခွင့်မရှိကြောင်း၊ ၎င်းသည် သွားနုတ္တ သမီး မဟုတ်သည့်အပြင် ဖခင်အား စွန့်ပစ်ထားခြင်းမရှိဘဲ သားသမီး ဝတ္တရားနှင့်အညီ စောင့်ရှောက် နေထိုင်သူဖြစ်၍ အမွေရထိုက်ခွင့်ရှိ ကြောင်း၊ တရားလိုအနေဖြင့် အမွေရထိုက်ခွင့်မရှိကြောင်း ချေပသည်။

ကျန်မူလုံးတရားပြိုင်များမှာ ရုံးရှေ့သို့လာရောက်ခြင်းမရှိပေ။

ပြည်နယ်တရားရုံးက တရားလိုမစုစုခိုင်သည် ကွယ်လွန်သူ ဦးသောင်းရွှေ၊ ဒေါ်သင်းကြူတို့၏ အပတိဌသမီးဖြစ်သည်ဆိုခြင်းမှာ မှန်ကြောင်း၊ မင်းဝင်းမာသည် ဦးသောင်းရွှေကျန်ရစ်သော အမွေပစ္စည်းတွင် အမွေဆက်ခံခွင့်မရှိကြောင်း၊ သုံးသပ်လျက် မစုစုခိုင် သည် ကွယ်လွန်သူ ဦးသောင်းရွှေ၊ ဒေါ်သင်းကြူတို့၏ အပတိဌသမီး ဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာ၍ ဦးသောင်းရွှေကျန်ရစ်သော အမွေပစ္စည်းတွင် ၂ ပုံ ၁ ပုံ ရထိုက်ခွင့်ရှိကြောင်း ပဏာမဒီကရီ ချမှတ်သည်။

တရားရုံးချုပ်က ဦးသောင်းရွှေ ကွယ်လွန်စဉ် အမွေပစ္စည်းများ ကျန်ရစ်ကြောင်း၊ တရားလိုမစုစုခိုင်သည် မွေးစားမိဘ ဦးသောင်းရွှေ၊ ဒေါ်သင်းကြူတို့၏ အပတိဌသမီးဖြစ်ပြီး မွေးစားမိဘများနှင့်အတူ နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ မင်းဝင်းမာသည် ဖခင်ဦးသောင်းရွှေ ကျန်ရစ်သော အမွေပစ္စည်းများတွင် အမွေရထိုက်ခွင့်မရှိကြောင်း၊ အပတိဌသမီး ဖြစ်သူ မစုစုခိုင်သည် မွေးစားမိဘကျန်ရစ်သော အမွေပစ္စည်းတွင် တစ်ဝက်ခံစားခွင့်ရှိသဖြင့် ပြည်နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီသည်မှားယွင်းခြင်းမရှိကြောင်း သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

အယူခံတရားလိုများ၏ ရှေ့နေက ဦးသောင်းရွှေနှင့် ဒေါ်ရင်မြ တို့သည် ဦးသောင်းရွှေ၏ မိခင်ဒေါ်ကျင်ထွေး ပိုင်ဆိုင်သော အမှတ်(၁) ဗိုလ်နေဝင်းလမ်း၊ ကျောင်းပိုင်းရပ်၊ သံဖြူဇရပ်မြို့ဟု ခေါ်တွင်သော နေအိမ်တွင် နေထိုင်ခဲ့ကြပြီး သမီး မင်းဝင်းမာအား မွေးဖွားကြောင်း၊ မင်းဝင်းမာ အသက် ၄ နှစ်ခန့်တွင် ဦးသောင်းရွှေနှင့် ဒေါ်ရင်မြတို့ ကွာရှင်းကြပြီး ဒေါ်ရင်မြမှာ ပငကျေးရွာသို့ ပြောင်းရွှေ့ သွားရာ ဖခင် ဦးသောင်းရွှေနှင့် မင်းဝင်းမာ တို့သည် အဖွားဖြစ်သူ ဒေါ်ကျင်ထွေး အိမ်တွင်နေထိုင်ခဲ့ကြကြောင်း၊ ထိုသို့နေထိုင်ပြီး ၃ နှစ် ခန့်အကြာ ဦးသောင်းရွှေသည် ဒေါ်သင်းကြူ နှင့် ဒုတိယအိမ်ထောင် ပြုပြီး သမီးမင်းဝင်းမာနှင့်အတူ ၂ နှစ်ခန့် ဆက်လက်နေထိုင်ခဲ့ကြ

၂၀၀၆
မဝင်းဝင်းမာ
ပါ ၃
နှင့်
မစုစုခိုင်
ပါ ၆

ကြောင်း၊ ထို့နောက်အဖွားဖြစ်သူ ဒေါ်ကျင်ထွေးမှ ဦးသောင်းရွှေသည် ဒုတိယအိမ်ထောင်နှင့်ဖြစ်၍ အဖွားပိုင်အမှတ်(၆)၊ ဖွားအုန်းစိန်လမ်း၊ ကျောင်းပိုင်းရပ်နေအိမ်တွင် သွားရောက်ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်စေခဲ့ကြောင်း၊ သမီးဖြစ်သူ မဝင်းဝင်းမာမှာ ဦးသောင်းရွှေ၏မိခင် ဒေါ်ကျင်ထွေးနှင့် ဆက်လက်နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ အဆိုပါ အဖွားဖြစ်သူပိုင် နေအိမ်နှစ်လုံးမှာ ကျောင်းပိုင်းရပ်ကွက်တစ်ခုတည်းအတွင်း တည်ရှိပြီး ကိုက် ၂၀၀ ခန့်သာကွာဝေးကြောင်း၊ ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးသောင်းရွှေနှင့် ဇနီးဒေါ်သင်းကြူ တို့ထံ သမီးဖြစ်သူ မဝင်းဝင်းမာမှ အမြဲလိုလိုဝင်ထွက်သွားလာပြုစုစောင့်ရှောက်သကဲ့သို့ သမီးဖြစ်သူ မဝင်းဝင်းမာ နေထိုင်ရာ အဖွားဖြစ်သူ နေအိမ်သို့ ဖခင်ဦးသောင်းရွှေမှာ လည်း အမြဲမပြတ် ဝင်ထွက်သွားလာခြင်း၊ ပြုစုစောင့်ရှောက်ခြင်း၊ ထောက်ပံ့ပေးကမ်းမှုပြုခြင်း စသည်တို့ ပြုလုပ်လျက်ရှိကြောင်း၊ သမီးဖြစ်သူ မဝင်းဝင်းမာအရွယ်ရောက်သည့်အခါ မိဘတို့၏ဝတ္တရားနှင့် အညီ ဖခင်ဦးသောင်းရွှေနှင့် ဒုတိယဇနီးဒေါ်သင်းကြူ တို့မှပင် ဦးဆောင်၍ ဒုရဲအုပ်ဇော်ဝင်းလွင်နှင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြားမင်္ဂလာဆောင်နှင်းပေးခဲ့ကြောင်း၊ မဝင်းဝင်းမာသည် မိဘနှစ်ပါးဖြစ်သည့် ဦးသောင်းရွှေနှင့် ဒေါ်ရင်မြတို့ကွာရှင်းပြတ်စဲချိန်တွင် မိခင် ဒေါ်ရင်မြနှင့်အတူ လိုက်ပါနေထိုင်ကြောင်းကို မည်သည့်သက်သေအထောက်အထား တစ်စုံတစ်ရာမျှ တင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ မဝင်းဝင်းမာသည် သားသမီးတို့၏ဝတ္တရား၊ သားသမီးတို့၏ ကျင့်ဝတ်ပျက်ပြားသည့် သွားနုတ္တသမီးဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်မှု မရှိသဖြင့် မူလရုံးနှင့်တရားရုံးချုပ်တို့မှ တရားပြိုင် မဝင်းဝင်းမာအား အမွေဆက်ခံပိုင်ခွင့် ဆုံးရှုံးသူတစ်ဦးဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူသုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် ဥပဒေအရလည်းကောင်း၊ အကြောင်းခြင်းရာအရလည်းကောင်း မှားယွင်းလျက်ရှိကြောင်း၊ တရားလို မစုစုခိုင်သည် မွေးစားမိဘများဖြစ်သည့် ဦးသောင်းရွှေ၊ ဒေါ်သင်းကြူတို့၏

ကျွေးမွေးပြုစုစောင့်ရှောက်ပညာသင်ကြားပေးမှုဖြင့် အသက် ၅ နှစ် အရွယ်မှ လူလားမြောက်၍ ယနေ့ဘွဲ့ရပညာတတ်တစ်ဦးအဖြစ်ရရှိ ခံစားခဲ့ပြီးဖြစ်သည့်အပြင် မွေးစားမိဘများနှင့် နေထိုင်ခဲ့သောကြောင့် ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သောရတနာပစ္စည်းများကိုလည်း ရရှိခံစားပြီးဖြစ် ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အမှတ်(၁) အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက အမှုတွင် မင်းဝင်းမာ သည် အသက် ၂ နှစ်အရွယ်၌ မိဘနှစ်ဦး ကွဲကွာသွားပြီးနောက်၊ အဖွားဒေါ်ကျင်ထွေးနှင့်အတူ နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း မင်းဝင်းမာ ကိုယ်တိုင်ထွက်ဆိုထား၍ ၎င်းသည် ဖခင် ဦးသောင်းရွှေနှင့်အတူ နေထိုင်ခြင်း မရှိသည်မှာ ထင်ရှားနေကြောင်း၊ ဦးသောင်းရွှေ၊ ဒေါ်သင်းကြူ တို့နှင့် မစုစုခိုင်သည် မိဘအရင်းနှင့် သားသမီးအရင်း သဖွယ် အပြန်အလှန်ဆက်ဆံပြုမူလေ့ရှိကြောင်း၊ မွေးစားမိဘများ၏ နာရေးကိစ္စများကိုလည်း မစုစုခိုင် ကပင် တာဝန်ခံပြီး ဆောင်ရွက်ပေး သည့် ထွက်ဆိုချက်များရှိကြောင်း၊ မစုစုခိုင်မှာ ဦးသောင်းရွှေနှင့် ဒေါ်သင်းကြူ တို့၏ အပတိုငှသမီးဖြစ်သည်မှာ အငြင်းမပွား ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ မင်းဝင်းမာ သည် ဖခင်ဦးသောင်းရွှေနှင့်အတူ မနေထိုင်ခဲ့သည့်အပြင် သားသမီးတို့ပြုဖွယ်သော ဝတ္တရားများကို ပြုစုခဲ့ခြင်း မရှိကြောင်း၊ လွန်ခဲ့သောနှစ် ၃၀ ကျော်ကပင် ဦးသောင်းရွှေနှင့်ဒေါ်ရင်မြ တို့ လင်မယားကွာရှင်းပြတ်စဲခဲ့ရာတွင် မင်းဝင်းမာသည် မိခင်ဒေါ်ရင်မြ နှင့်အတူလိုက်ပါသွားခဲ့ပြီး အဖွားဒေါ်ကျင်ထွေးနှင့်အတူ နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ဖခင်ဦးသောင်းရွှေ သည် မန္တလေးမြို့၌ ကွယ်လွန်သွား၍ နာရေးကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ရာ၌လည်း မင်းဝင်းမာသည် တစ်ပြားတစ်ချပ်မျှ အကုန်အကျခံခြင်းမရှိခဲ့ကြောင်း၊ စီရင်ထုံးများနှင့် ဓမ္မသတ် များပါပြဆိုချက်များအရ မူလတရားရုံးနှင့် အယူခံရုံးတို့က မင်းဝင်းမာသည် အမွေဆက်ခံခွင့်ဆုံးရှုံးသူဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်

ချက်မှာ ဥပဒေနှင့် မညီညွတ်ဟုမဆိုနိုင်ကြောင်း၊ မစုစုခိုင်သည် ဦးသောင်းရွှေ ဒေါ်သင်းကြူတို့၏ အပတိဌသမီးတစ်ဦးဖြစ်ပြီး မွေးစား မိဘများနှင့်အတူ နေထိုင်ခဲ့ခြင်း၊ မွေးစားမိဘနှစ်ပါးလုံး ကွယ်လွန်ပြီး ဖြစ်၍၎င်းတို့ ကွယ်လွန်ချိန်၌အမွေပစ္စည်း ကျန်ရစ်ခဲ့ခြင်း၊ ဦးသောင်းရွှေ နှင့် ပထမဇနီးဒေါ်ရင်မြတို့မှ မွေးဖွားသူ မဝင်းဝင်းမာသည် အပတိဌ သမီး မစုစုခိုင်နှင့်ယှဉ်၍ အမွေဆက်ခံခွင့်မရှိခြင်းတို့ကြောင့် မွေးစား မိဘကျန်ရှိသည့် အမွေပစ္စည်းတွင် ထက်ဝက်အကျိုးခံစားခွင့် ရှိကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အမှတ်(၂)မှ(၆)ထိ အယူခံတရားပြိုင်များမှာ ရုံးရှေ့သို့ မလာရောက်ပေ။

မူလရုံးတရားလို မစုစုခိုင်က ကွယ်လွန်သူဦးသောင်းရွှေ ဒေါ်သင်းကြူတို့၏ တစ်ဦးတည်းသော အပတိဌသမီးဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာ၍ အပတိဌသမီးအဖြစ် ဦးသောင်းရွှေကျန်ရစ်သော အမွေပစ္စည်းကို စီမံခန့်ခွဲပေးရန်စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

အမှုတွဲကို စိစစ်ရာတွင်အမှတ်(၈) တရားပြိုင်မဝင်းဝင်းမာ သည် ဦးသောင်းရွှေနှင့် ပထမဇနီး ဒေါ်ရင်မြတို့မှ မွေးဖွားသဖြင့် ဦးသောင်းရွှေ၏ သမီးအရင်းဖြစ်ကြောင်း အငြင်းမပွားပေ။

ဤအထူးအယူခံတွင် သမီးအရင်းဖြစ်သူ မဝင်းဝင်းမာ ရှိနေပါလျက် အပတိဌသမီးဖြစ်သူ မစုစုခိုင်ကို ဦးသောင်းရွှေ ကျန်ရစ်သော အမွေပစ္စည်းတွင် အမွေဆက်ခံခွင့်ရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ် ခြင်းသည် မှန်ကန်ခြင်းရှိမရှိ စိစစ်ရန်ဖြစ်သည်။

မစုစုခိုင်ကို ဦးသောင်းရွှေနှင့်နောက်အိမ်ထောင် ဒေါ်သင်းကြူ တို့၏ မွေးစားသမီးအဖြစ် ပြုစုစောင့်ရှောက် ပညာသင်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ မိဘအမည်ကို ဦးသောင်းရွှေ ဒေါ်သင်းကြူ ဟု ဖော်ပြထားကြောင်း ဖြင့် မူလတန်းကျောင်းအုပ် ထောက်ခံစာ၊ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူ စိစစ်ရေးကတ်ပြား၊ အိမ်ထောင်စုစာရင်းများကို တင်ပြထားသည်။

ကိတ္တိမသားသမီးမွေးစားခြင်းမှတ်ပုံတင် အက်ဥပဒေအရ ၁၉၄၁ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၁ ရက်နေ့ နောက်မွေးစားသည့် ကိတ္တိမသားသမီး များကို မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ချုပ်ဆိုပြီး မွေးစားရသည်။ အကယ်၍ မွေးစားသားသမီးသည် အရွယ်ရောက်သူဖြစ်လျှင် မိဘနှင့်အတူ ထိုစာချုပ်တွင် ကိုယ်တိုင်လက်မှတ်ရေးထိုးရသည်။ မွေးစား သားသမီးသည် အရွယ်မရောက်သေးသူဖြစ်လျှင် ၎င်း၏မိဘရှိပါက မိဘကိုယ်တိုင်လက်မှတ်ရေးထိုးရပြီး မိဘမရှိပါက မြန်မာ့ဓလေ့ ထုံးတမ်းဥပဒေအရ မွေးစားရန်ပေးနိုင်သူက လက်မှတ်ရေးထိုး ရသည်။ ယင်းစာချုပ်ချုပ်ဆိုရာတွင် အနည်းဆုံး သက်သေနှစ်ဦး လက်မှတ်ရေးထိုးရန်ဖြစ်ပြီး ယင်းစာချုပ်ကို မှတ်ပုံတင်အက်ဥပဒေအရ မှတ်ပုံတင်ရုံ၌ မှတ်ပုံတင်ရမည်ဖြစ်သည်။ သို့မှသာ အမွေစားအမွေခံ အတွက် ရည်စူး၍ မွေးစားသော ကိတ္တိမသားသမီးအဖြစ်ရောက်ရှိ မည်ဖြစ်သည်။

မစုစုခိုင်က ၎င်းသည် မွေးစားသမီးဖြစ်သည်ဟုဆိုသော်လည်း အထက်ဖော်ပြပါ ကိတ္တိမသားသမီး မွေးစားခြင်း မှတ်ပုံတင်အက် ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ မွေးစားထားခြင်းမဟုတ်၍ အမွေစား အမွေခံအဖြစ်ရည်ရွယ် မွေးစားသည့် ကိတ္တိမမွေးစားသမီးမဟုတ်ပေ။ သို့ရာတွင် ၎င်းသည် အပတိဌသမီးဖြစ်သည်မှာ အမှုတွင် အငြင်း မပွားချေ။ ၎င်းကိုယ်တိုင်ကလည်း ယခုအမှုကို အပတိဌသမီးအဖြစ် အဆိုပြုစွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

အပတိဌသားသမီးများကို ဓမ္မသတ်များတွင် ကောက်ယူ မွေးသော သားဟူ၍ပြဆိုပြီး အပတိဌသားသမီးများမှာ ကိတ္တိမ သား သမီးကဲ့သို့ အမွေဆက်ခံရန် ရည်စူး၍ မွေးစားသော သားသမီး မဟုတ်ပေ။ အပတိဌသားသမီးများသည် မွေးစားမိဘ၌ သားသမီး မြေးမြစ်နှင့်ကိတ္တိမမွေးစားသားသမီးများမရှိသောအခါမှသာလျှင် အမွေဆက်ခံခွင့်ရှိသည်။ ထိုအခါမျိုး၌ ရရှိမည့် အမွေဝေစုမှာလည်း

တစ်ဝက်သာဖြစ်ပြီး ကျန်တစ်ဝက်ကို မွေးစားမိဘများ၏ ဆွေမျိုးများ ကရခွင့်ရှိသည်။ မောင်ကြီးနှင့် မောင်အောင်ကြီးအမှု^(၁) မသန်းညွန့် နှင့် မရွှေသစ်အမှု^(၂)တို့ကိုကြည့်ပါ။

မဝင်းဝင်းမာသည် အမွေရှင် ဦးသောင်းရွှေ၏ သမီးရင်းဖြစ် သည်ဆိုသည့်အချက်မှာလည်း အမှုတွင် အငြင်းမပွားချေ။ သို့ရာတွင် တရားရုံးချုပ်နှင့် ပြည်နယ်တရားရုံးတို့က မဝင်းဝင်းမာသည် ဖခင် ဦးသောင်းရွှေ၏ အမွေကို ရထိုက်ခွင့်မရှိကြောင်း ကောက်ယူဆုံးဖြတ် ခဲ့ကြသည်။

မြန်မာ့ဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေတွင် မိဘ၏ အမွေ၌ သားသမီး အား အမွေခံအဖြစ်မှ မပယ်ထုတ်နိုင်ပေ။ သို့ရာတွင် သားသမီးသည် သူတစ်ပါးအား မွေးစားရန်ပေးအပ်ခံရခြင်း၊ မိဘများ ကွာရှင်းပြတ်စဲကြ ပြီး နောက်သားသမီးဖြစ်သူသည် မိဘတစ်ဦးနှင့်အတူနေထိုင်ပြီး ကျန် တစ်ဦးအား သားသမီးတို့၏ပြုရာသော ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်များကို ဆက်လက်မပြုစုခြင်း၊ သားသမီးတို့၏ ကျင့်ဝတ်ပျက်ပြားခြင်း၊ မိဘ အားရန်သူသဖွယ် ပြုမူဆက်ဆံခြင်းစသည့်အကြောင်းများကြောင့် မိဘအမွေ ဆက်ခံခွင့် ဆုံးရှုံးနိုင်သည်။

ယခုအမှုတွင်အမှတ်(၈)တရားပြိုင် မဝင်းဝင်းမာသည် ဖခင်၏ အမွေကို ဆုံးရှုံးနိုင်လောက်သည့် အခြေအနေရှိမရှိ ဆန်းစစ်ရန်လို သည်။

မဝင်းဝင်းမာကို မည်သူမှ မွေးစားခြင်းမရှိပေ။ မဝင်းဝင်းမာ သည် ဖခင်ဦးသောင်းရွှေနှင့် မိခင်ဒေါ်ရင်မြတို့ ကွာရှင်းပြတ်စဲ ပြီးနောက် ဖခင်ဦးသောင်းရွှေနှင့်အတူမနေဟု တစ်ဘက်မှဆိုသည်။ သို့ရာတွင် ဦးသောင်းရွှေသည် ယင်းသို့ကွာရှင်းပြီး ဒုတိယအိမ်ထောင် ဒေါ်သင်းကြူနှင့် အိမ်ထောင်မပြုမီကာလတွင် မိခင်ဒေါ်ကျင်ထွေး

(၁) ၂ ရန်ကုန် စာ ၆၆၁
 (၂) ၁၄ ရန်ကုန် စာ ၅၅၇

အိမ်၌ သမီးမင်းဝင်းမာနှင့်အတူ နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။
ဒေါ်သင်းကြူနှင့်အိမ်ထောင်ကျသည့်အခါတွင်လည်း မင်းဝင်းမာ
သည် ဖခင်ဦးသောင်းရွှေ၊ မိထွေး ဒေါ်သင်းကြူတို့နှင့်အတူ
အဖွားအိမ်တွင် အတူနေထိုင်ခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်းမှသာ ဖခင်
ဦးသောင်းရွှေက သီးခြားနေထိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

မင်းဝင်းမာ၏ ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးသောင်းရွှေမှာ မိခင်ဒေါ်ရင်မြ
နှင့် ကွာရှင်းပြီး နောက်အိမ်ထောင်ပြုသဖြင့် ထိုစဉ်က ကလေး
အရွယ်သာ ရှိသေးသည့် မင်းဝင်းမာကို အဖွားဖြစ်သူကခေါ်ယူ
ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ထားခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်ပြီး
မင်းဝင်းမာ ကြီးပြင်းလာသည့်အခါ၌ ဖခင်နှင့်အသွားအလာ
အဆက်အဆံရှိကြောင်း သက်သေခံချက်များရှိနေသည်။ ထို့ပြင်
ဦးသောင်းရွှေ၏ မိခင်ဒေါ်ကျင်ထွေးက အမွေခံများအား မိမိပိုင်
ပစ္စည်းများ ခွဲဝေပေးရာတွင် မြေး မင်းဝင်းမာကိုပါ ထည့်သွင်း၍
ဖခင်ဦးသောင်းရွှေတို့နှင့်အတူ ခွဲဝေပေးခဲ့သည်ကိုတွေ့ရသည်။
ဤအချက်ကို ထောက်ရှုခြင်းဖြင့် ဖခင် ဦးသောင်းရွှေနှင့်သမီး
မင်းဝင်းမာ တို့မှာ တစ်သီးတစ်ခြား ခွဲခြားခြင်းမရှိဘဲ ဖခင်နှင့်သမီး
အဆက်အဆံရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။

အသက် (၇၅)နှစ်အရွယ်ရှိ ဒေါ်ချို(လှိုပြ-၂) က-
“မင်းဝင်းမာသည် ၎င်း၏ဖခင်နေထိုင်မကောင်းလျှင်သော်
လည်းကောင်း၊ မိထွေးဖြစ်သူဒေါ်ကြူနေထိုင် မကောင်း
လျှင်သော်လည်းကောင်း၊ အမြဲလိုသွားရောက်ကြည့်ရှုသည်
ဟုဆိုလျှင် မှန်ပါသည်။ ထို့အတူ ဦးသောင်းရွှေ၊ ဒေါ်ကြူတို့
ကလည်း သမီးဖြစ်သူ မင်းဝင်းမာ နေထိုင်လျက်ရှိသည့်
နေအိမ်သို့မကြာမကြာဝင်ထွက် သွားလာလည်ပတ်လေ့
ရှိသည်ဟုဆိုလျှင် မှန်ပါသည်။ မင်းဝင်းမာ လက်ရှိခင်ပွန်း
ဖြစ်သူ ဒုရဲအုပ်ဇော်လွင်ဦးနှင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြားသော

အခါ၌လည်း ၎င်း၏ ဖခင်ဦးသောင်းရွှေနှင့် မိထွေးဒေါ်ကြူ တို့ကပင် သဘောတူတောင်းရမ်းထိမ်းမြားလက်ထပ်ပွဲ ပြုလုပ်ပေးခဲ့သည်ဟု ဆိုလျှင်မှန်ပါသည်။” ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မခင်ခင်မြင့် (လိုပြု-၄) က-

“ဦးသောင်းရွှေ၏ ဈာပနကိစ္စအဝဝတွင် မဝင်းဝင်းမာလဲ ရောက်ရှိလာပြီး စုစုခိုင်နှင့်အတူတကွလုပ်ကိုင်ကြသည်ဟု ဆိုလျှင် မှန်ပါသည်။” ဟူ၍လည်းကောင်း၊

ဒေါ်သိန်းအေး (လိုပြု-၆) က-

“မဝင်းဝင်းမာသည် အသုဘကိစ္စများတွင် ဝိုင်းဝန်းကူညီ လုပ်ဆောင်ပေးခဲ့ပါသည်။ မဝင်းဝင်းမာသည် ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးသောင်းရွှေ ကွယ်လွန်သောအခါ၌လည်း သမီးဖြစ်၍ ကမကထ ပြုလုပ်ပြီး ဆွေမျိုးသားချင်းများနှင့် ဈာပနကိစ္စကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်ဟုဆိုပါက မှန်ပါသည်” ဟူ၍ လည်းကောင်း ထွက်ဆိုထားကြသည်။

၎င်းတို့သည် မစုစုခိုင် တင်ပြသည့် လိုပြုသက်သေများ

ဖြစ်ကြသည်။

ထို့ပြင် ဦးသောင်းရွှေ၏ ညီအရင်းတော်စပ်သူ ဦးထွန်းသိန်း၊ ဦးညွန့်သိန်းတို့ကလည်း မဝင်းဝင်းမာသည် ဖခင်ဦးသောင်းရွှေထံ အမြဲတမ်း ဝင်ထွက်သွားလာနေပြီး ပြုစုစောင့်ရှောက်ကြောင်း အသီး သီးထောက်ခံထွက်ဆိုထားသည်။

သားသမီးသည် သာစဉ်နာစဉ်ပြုစုစောင့်ရှောက်ရမည့် ဝတ္တရားများကို သိလျက်နှင့် တမင်ရည်ရွယ်၍ ပျက်ကွက်လစ်ဟင်း ကြောင်းနှင့် စွန့်ပစ်ထားကြောင်း ထင်ရှားလျှင် မိဘအမွေဆက်ခံခွင့် ဆုံးရှုံးသည်။ မပု နှင့် မအေးမြအမှု^(၃)ကိုကြည့်ပါ။ ယခုအမှုတွင်မူ ယင်းသို့သောအခြေအနေမျိုး မရှိသဖြင့် မဝင်းဝင်းမာအနေဖြင့်

(၃) ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ ဘီအယ်အာရ် စာ-၁၉

အမွေဆုံးရှုံးရန် အကြောင်းမရှိနိုင်ချေ။

သို့ဖြစ်ရာ တရားရုံးချုပ်က သမီးရင်းဖြစ်သူ မင်းဝင်းမာသည် ဖခင်နှင့်အတူ မနေသည့်ပြင် သားသမီးတို့ ပြုဖွယ်သောဝတ္တရားများကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ခြင်း မရှိ၍ အမွေဆက်ခံခွင့် မရှိဟု ကောက်ယူ သုံးသပ်ခြင်းသည် မှန်ကန်ခြင်းမရှိပေ။

တစ်ဖန် တရားလိုဘက်မှ မင်းဝင်းမာသည် သွာနုတ္တသမီး အဖြစ် ပြုမူနေထိုင်သူဖြစ်ကြောင်း အဆိုပြုထားသည်။ မိဘဩဇာကို မနာခံ၊ မိဘအားတော်လှန်ပြီး ရန်သူသဖွယ်ပြုကျင့်သည့် သားသမီးကို သွာနုတ္တခွေးနှင့်တူသော သားသမီးဟုဆိုသည်။ ထို သားသမီးမျိုး သည် သားသမီးတို့၏ ကျင့်ဝတ်ပျက်ပြားသည်ဖြစ်ရာ မိဘ၏ အမွေကို မဆက်ခံနိုင်ပေ။ သို့ရာတွင် တရားရုံး၌ သားသမီးတစ်ဦးသည် မိဘ အား ရန်သူသဖွယ် ပြုမူကြောင်းထင်ရှားအောင်ပြသရမည်ဖြစ်သည်။ ဦးဖိုးဦးနှင့် မောင်အေးမောင် အမှု^(၄)၊ မတင်ရွှေနှင့် မောင်ကံကြီးအမှု^(၅)တို့ကိုကြည့်ပါ။

ယခုအမှုတွင် မင်းဝင်းမာသည် မိဘအား ရန်သူသဖွယ် ပြုမူသော သမီးဖြစ်ကြောင်း တရားလိုဘက်မှ သက်သေထင်ရှား အောင် ပြသနိုင်ခြင်းမရှိပေ။ မင်းဝင်းမာသည် သွာနုတ္တသမီး ဖြစ်ကြောင်း မထင်ရှားသဖြင့် ဖခင်ဦးသောင်းရွှေ၏ အမွေဆက်ခံခွင့် ဆုံးရှုံးရန်အကြောင်းမရှိချေ။

ထို့ကြောင့် ဤအထူးအယူခံခုံရုံးက ကြားနာလျက်ရှိသော ပြဿနာကို အောက်ပါအတိုင်း ဖြေဆိုလိုက်သည်-

“မိဘနှစ်ပါးကွာရှင်းပြတ်စဲချိန်တွင် မင်းဝင်းမာသည် အဖွား ဖြစ်သူ ဒေါ်ကျင်ထွေး(ဘခင်ဦးသောင်းရွှေ၏မိခင်)နှင့်အတူ နေထိုင်ခဲ့ပြီး ဘခင်ဦးသောင်းရွှေအပေါ် သွာနုတ္တသမီးအဖြစ်

(၄) ၁၁ ရန်ကုန် ၃၉
(၅) ၂ ယူဘီအာရ် (၁၈၉၇-၀၁) စာ - ၁၄၂

ပြုမူဆက်ဆံသော အထောက်အထားတင်ပြနိုင်ခြင်း
မရှိသည်မှာ ထင်ရှား ပေါ်ပေါက်ပါလျက် အပတိဌသမီး
မစုစုခိုင်သာလျှင် ဦးသောင်းရွှေ ကျန်ရစ်သော အမွေပစ္စည်း၏
ထက်ဝက်(၅)ကို ရထိုက်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခြင်းမှာ
မှန်ကန်ခြင်းမရှိကြောင်း။”

ဤတရားမအထူးအယူခံမှုကို ခွင့်ပြု၍ တရားရုံးချုပ်နှင့်
ပြည်နယ်တရားရုံး တို့၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပြီး
မူလရုံးတရားလိုစွဲဆိုသောအမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်သည်။
ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၃၀၀၀/-သတ်မှတ်သည်။